

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον:

Ἀθήνη, 28 Ἀπριλίου 1884

Ἄριθ. 103 + 140

Πρὸς

τὸν δήμαρχο καὶ τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας, διαβάσετε τί λέει, ἔντιμος νοικοκύρης καὶ ἀπὸ τοὺς βαρβάτους μάλιστα.

Κύριε φίλε.

Παρακαλῶ χάριν φιλάνθρωπίας γράψετε τὰ ἐξῆς. Πῆγα χτές κεῖ στό λαχανοπάζαρο τῆς ἁγίας Τριάδας τὸ πρωὶ καὶ εἶδα τὴν ἀγρία κατάστασι, νὰ ἔχουν δεμένα τὰ γαδούρια στὰ νεοφύτευτα δένδρα καὶ ἄλλα νὰ τρών τὰ φύλλα καὶ κλαδιά καὶ ἄλλα νὰ κλοτσούν καὶ νὰ τραβοῦν τὰ δένδρα ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ τὰ ξεριζώσουν. Αὐτὰ τὰ δένδρα εἶναι πληρωμένα ἀπὸ τὴν ράχη μας. Τὸ δημόσιον φυτεύει καὶ οἱ μονάβιδες ξεριζώνουν μὲ τὰ γαδούρια τους.

Τὰ εἶδα καὶ σπύραζε ἡ καρδιά μου γιὰ τὴν ἔλεεινὴ αὐτὴ κατάστασι. Προσπαθῶ νὰ δῶ κἀνένα κλητῆρα, οὔτε σκιὰ, καὶ φαντάσου γαδάρο δεμένο σὲ νεοφύτευτο δένδρῳ. Σὲ παρακαλῶ χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ νὰ μὴν ἀμελήσης.

Υπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπων. Ἐδῶ ἐσήκωνε νερὸ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν, νὰ γράψουμε πολλὰ καὶ διάφορα γι' αὐτὰ τὰ ζῶα ποῦ ἀφίνου τὰ ζῶα τους καὶ καταστρέφου τὴν δειροφυτεῖαν τῆς πόλεως, ἀλλὰ νομίζω πῶς δὲν πρέπει νὰ ἔχωμε κἀνένα παράπονο ἐναντίον τους, διότι ἡ κυρία ἐξουσία εἶναι χειρότερη ἀπὸ τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δηλαδή ἐξουσία κτηνώδης.

Ἀπ' τ' Ἀναπλι.

Σὰς παρακαλοῦμε πολὺ νὰ πῆς τοῦ δημάρχου νὰ κἀνῃ τίποτα γιὰ τοὺς βλογιασμένους, ὅταν πεθαίνουν νὰ ἔχη τίποτα ἀνθρώπους νὰ τοὺς σηκώνῃ, διότι τοὺς δίνουν ἀποκοπή, (ὠραία ἐφεύρεσι καὶ ἄξια γιὰ βραβεῖο. Ἀκούτε κεῖ νὰ δίνουν, καὶ τοὺς πεθαμμένους κατ' ἀποκοπή, Κύριε ἐλέησον,) τοῦ Μηχάλη Μουστακοπούλου, σιδερούργου 10 καὶ 15 δραχμαῖς τὸν ἕναν, (ἀκριβὰ ἀδερφε, πεθαμμένο κορμὶ δὲν ἀξίζει οὔτε μιὰ πεντάρα), καὶ τοὺς μάζει σ' ἕνα σακκί, (κι' αὐτὴ εἶναι νέα ἐφεύρεσις ἐνταφιασμοῦ,) καὶ τοὺς σηκώνει. Νὰ, τὴν δευτέρα τῆς Δαμπρῆς τοὺς εἶδα κ' ἐγὼ μ' ἕνα σακκί στό νόμο καὶ εἶχαν μέσα ἕνα πεθαμμένο, καὶ ἔπειτα ἦρθε στόν κῆφενὲ καὶ καθότανε κοντὰ μας.

Σημ. Παλιανθρώπων. Πρέπει κύριοι Ἀναπλιῶτες αὐτοὶ ὁ δήμαρχός σας νὰ ἦναι ἕνα πολὺ μεγάλο καὶ σπουδαῖον ἀνθρωπινὸν τέρας, ἦγουν φονιάς τῆς κοινωνίας, δολοφόνος, ἄθλιος τέλος πάντων, καὶ ἀσυνείδητος πρὸς τοὺς ἄλλους.

Κύρ Γεαννάκη.

Νὰ πῶς συνέθη ὁ λαβωμὸς καὶ σκοτωμὸς τῆς αὐτοχειρίας καὶ δολοφονίας τῆς Ἄννας Παναρέτου καὶ Ὀδυσσεά Καρύτου. Αὐτουνοῦ οἱ γονεῖς δὲν ἤθελαν νὰ τὴν στεφανώθῃ, ἐνῶ δὲ προτίτερα ἀγαπίοτανε σὰν περιστερᾶκια, ζάφνο ἢ νέα ἀρχισε καὶ τοῦ ἔκανε τὸν βαρὺ καὶ δὲν ἤθελε νὰ βγῆ μαζί του ὄξω, ὡς ποῦ τὴν μέρα ποῦ συνέθηκε τὸ τραγικόν, τῆς ἐμπηξε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴν του μανίαν τὸ μαχαίρι στὰ πλευρὰ, (φαίνεται θὰ ἤθελε νὰ τῆς κἀνῃ ἐγγχείρησι καὶ τῆς βγάῃ τὸ ἕνα παγίδι ποῦ ἔχουν ἡ γυναικίκες παραπάνο), καὶ ὕστερα κουμπουριάστηκε κι' αὐτός. Τώρα καὶ οἱ δύο, καθὼς λέν εἰς γιᾶτροὶ δὲν εἶναι γιὰ ζωή. Ὅταν ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὄρχ ἦρθε ἡ ἀστυνομία καὶ τὸν πῆρε στό νοσοκομεῖο, κατορθώθηκε μπρὸς τὰ μάτια τῆς νὰ γίνῃ ἄφαντο τὸ ρολόγι τῆς μὲ τὴ χρυσὴ καδένα του καὶ τὸ πορτοφόλι του, (αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτα, τὸν ξελάφρωσαν) ὅταν δὲ σκοτονώτανε εἶπε: — Οὔτε γὼ θὰ ζήσω, ἀλλὰ οὔτε σὺ θὰ πάρῃς ἄλλον.

Ἴδου λοιπὸν ποῦ ἡ ἀστασία τῶν γυναικῶν ἐθαυματούργησε πάλι. (Ἐγὼ λέω πῶς δὲν θαυματούργησε τόσο ἡ ἀστασία τῶν γυναικῶν, ὅσο ἡ κουταμάρα τῶν ἀνδρῶν, ποῦ δὲν τὴν ἀφινε νὰ πάρῃ πιὸ καλλίτερη.)

ὁ ὄρ Συντάχτη.

μάθε ὅτι ὁ Περαιῆς κατάντησε τὸ κέντρον τῶν λωποδυτῶν οἱ ὁποῖοι μάζευτικαν ἀπὸ τὴν Μπόλι, Σμύρνη καὶ Ἀλεξάντρα, (καλὰ σου ξυπνητούρια, αὐτὸ τὸ γράψαμε ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε, δὲν εἶναι παραξενὸ νὰ τὸ διάβασες στὸν Παλιανθρώπο καὶ νὰ μᾶς τὸ ξεφουρνίζης γιὰ νέο), ἀπὸ τῆς 9 τῆς νύχτας δὲν τολμᾷ κανεὶς νὰ βγῆ ὄξω, (κι' αὐτὸ καλὸ, γιὰτὶ σὰς κάνουν νὰ πηγαίνετε ἀπὸ νωρὶς στὰ σπήτια σας), καὶ θαρροῦμε πῶς ἀφοῦ συμβαίνουν λωποδυσίαι στὰ κεντρικώτερα μέρη, πῶς ἔχει καὶ ἡ ἀστυνομία συντροφιᾶ. (Ἀχοῦχα, αὐτὸ ν' ἀκούεται ὡς ὑπ' ἐξανισούμενον, ἡ ἀστυνομία κύριοι, ὅταν θέλῃ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ καθήκον τῆς, αὐτε κουνουπι δὲν τῆς φεύγει.)

Ἀπ' τὸν Πόρο.

Ρώτησε, παρακαλοῦμε τὸν δήμαρχό μας, πρῶτον γιὰτὶ ἐξόδεψε στὸν κέρα 15 χιλιάδες δραχμαῖς γιὰ τὸ λιμάνι μας χωρὶς νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα; (Διότι αὐτὸς ἴσα ἴσα πήγαινε γιὰ γιὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ εἶναι, ὅτι δὲν ἔφερε κἀνένα ἀποτέλεσμα, ἢ μὲν καὶ θαρρεῖς σὺ, πῶς

καμπούρα μας. (Ποιός σας είπε να τὸν βγάινετε;) Εἶναι τέτοιος ξοδευτής που βάζει τὴν ἀξιοτιμὴ σύζυγό του καὶ τοῦ κόττει τὰ μαλλιά. (Αὐτὸ εἶναι κακούργημα, γιατί κάνει κεσάτι στους μπαρμπερίδες), πληρώνομε δυὸ καὶ τρεῖς φορές τὰ ἐπιτηδεύματα τὸν χρόνο. "Αὐα ἔρθη κάνεις στὰ Ψαχνὰ κρύβετε γιὰ νὰ μὴ τὸν φιλοξενήσῃ, (ὄχι κουτὸς εἶναι), ἀμα τὸν συμβουλευτὴ κάνεις γιὰ δουλειά του, τοῦ λέει—δίκαιο ἔχεις, καὶ ἂν πάῃ καὶ ὁ ἐναντίος τοῦ λέει τὰ ἴδια καὶ μετὴν πρόσθεσ:—Πήγαινε κάνε δουλειάσου καὶ ἂν σὲ ἐνοχλήσῃ, βῆρα του, φωτιά. Στέλνει τοὺς κλητῆρες καὶ σκάβουν τ'ἀμπελοχώραφά του. (Αὐτὸ τὸ κάνει γιὰ νὰ βρίσκωνται σὲ δουλειά), στὸ κατάστημα ἀποκάτω ἔγινε φόνος καὶ κανένας κλητῆρας δὲν βρέθηκε, (μὰ ἔλειπαν στ' ἀμπέλι), παρὰ αὐτὸς κῦτταζε ἀπὸ τὸ παράθυρο, (ἔκανε γούστο), στὴν παρασμένη ἐκλογή του ἄφησε ποὺ σκοτώθηκαν τέσσερα, (μόνο; λίγοι εἶναι, ἄπρεπε νὰ σκοτωθῆτε ὅλοι σας γιὰ νὰ κάνῃ ἐντύπωσι τὸ πῆγμα), καὶ βρίσκονται τὴ φυλακὴ καὶ ἄλλοι δέκα οἰκεγενειάρχιδες· μετὸς ὑπαλλήλους ποὺ ἔχει κάνουν μοιρασά, (πάλι καλοσύνη του ποὺ δὲν τὰ τρώει ὅλα μονάχος του), ὡς πρὸς δὲ τὰ δημοτικὰ ἔργα τὸ χωριὸ ἔγινε γουρουνοχωριὸ, ἀμα δὲ φτειάσει κανένα ἔργο τοὺς μαστόρους δὲν τοὺς πληρώνει, (ὄχι κουτὸς εἶναι), τέλος πάντων εἴμαστε χαμένοι ἀπ' αὐτὸ τὸν δήμαρχο καὶ δὲν ξέρομε τί νὰ κάμωμε.

Ἔπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπου. Τί νὰ κάνετε; Νὰ πάτε νὰ πηγήψτε, ἀλλὰ νὰ πάρετε καὶ τὸν δήμαρχό σας μαζί σας. Τέτοιος ἄθλιος ποὺ εἶναι, νομίζετε πῶς πέρνει ἀπὸ λόγια; Αὐτὸς θέλει μετὰ ἀπόχη καὶ στὸ γυαλὸ καὶ πάλι φόβος ὑπάρχει μὴν τὸν λερώσει.

Ὁ Μαγούσης

Ἦράγει τὸ Ἀστυνομικόν του Δελτίου καὶ λέει: Σήμερα σίλλησαν ἕνα διαβήσαν γνωστὸν λωποδύτην ὀνομαζόμενον Σκαπετοροχὴ ὀπλοῦν καὶ ἀπολύθησαν ἀντὶ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν κατώγα τῆς ἀστυνομίας ἀλλοὶ δέκα ὀπίσης γνωστότατος λωποδύτης, χάρην φιλαγρωπίας. **Βρὲ βλακὸ—Καρύδη,** τί γύριζες προχτὲς τὰ μαγαζὰ καὶ ρωτοῦσες γιὰ τὰ λεπτὰ ποὺ μέρασα στὴ βλογιά, αὐτὰ, βρὲ κουτσουρό εἶναι τυπωμένα. Θέλεις καὶ νεώτερα; Τέρας, ποὺ πῆρες τῶσους νοικοκυρέους στὸ λαιμό σου, ἀκουτὰ. Δραχμαίς 25. στοὺς φυλακωμένους

τοῦ Κόκλια, προχτὲς ἀκόμα δρ. 50 στὴν Ἐλευσίνα γιὰ ἀγιοσκοπὸ δρ. πέντε, στὰ μάτια σου, γιὰ ἕναν τυφλὸ ἀγωνιστὴ βούργαρο ποὺ πολέμησε στὴ Θεσσαλία καὶ ἔχει ἀποδείξεις τῶν ὀπλαρχηγῶν, δραχ. 30 σὲ μιὰ νοικοκυρά ἀπὸ τὴ Σύρα ποὺ ἦρθε ἀπὸ κεὶ ἐπὶ τούτῳ γιὰ συνδρομὴ. Ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὴν φτωχὴ μου τὴν τσεπούλα καθαρὰ καὶ μετὰ ἀποδείξεις. Ἔλα τέρας νὰ σοῦ τῆς βάνω στὰ μάτια. Καὶ ἀκόμα στὴν ἴδια ἀπὸ συνεισφορὰ τῶν συγγενῶν μου δρ. 13. Ἄει σηκίτηρ, ξεκουτιάρη.

Χωροφύλακες. Μέσα λωποδύτη. — Μωρὲ γὼ εἶμαι δ' Μποραβίλος ποὺ ἔχω μιλιούρι. **Χωρ.** Μέσα, τώρα ἔδω μέσα, τίμοι καὶ ξετίμοι.

Πομπηία.

Ἔτσι ὀνομάζεται τὸ ρωμαντικώτατο περιβόλι ποὺ εἶναι στὴν Κολοκυθοῦ κοντὰ στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Παναγῶτι Δάγγλαρη. Εἶναι παρδεισὸς καὶ ὄχι περιβόλι, φαγεῖν, Μπῆρα πρώτης, καὶ περιποίησης ὑπερθαυμάσιας, ὅσοι δὲν πᾶν ἐκεῖ τὴν πρωτομαγιά, θὰ πῆ πως δὲν ξέρουν νὰ διασκεδάσουν.

Στὸ

Μονατῆρι τῆς Καισαριανῆς ἀνοίξε ὁ κύριος Γιάννης Βλαχόπουλος μαγαζὶ, στὸ ὁποῖο κάθε ἄτομο θὰ βρεῖται πᾶσα περιποίησης, κρασί, φαγεῖ καὶ ἄλλο θέλει. Αὐτὸ τὸ μαγαζὶ εἶναι σωτηρία γιὰ ὅσους πᾶν στὴ Καισαριανὴ καὶ μάλιστα πῶρα τὸ κολοκαίρι. Ὅσοι πάτε κεὶ, κομπάισ νὰ μὴ πέρνετε στὸ ἔξῃς. Εἶναι καὶ οἰκονομικώτατος.

Ἡ κυρία ἀρροσοχάδαις ἐπιθεωροῦν τὸν Βολὸ καὶ οἱ ἐπιβάταις τῆς γάμπαις τους.